

Mi újság?

A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2008. augusztus

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Templomunk 12. születésnapját ünnepeljük

Ismét eltelt egy év és elközelgett templombúcsúnk ünnepe, felszentelésének 12 évfordulója, azaz születésnapja, amit **augusztus 17-én** ünneplünk. De mit is jelent számunkra a búcsú? Halottak napja környékén felolvassák a templomi hirdetések között, hogy „Teljes búcsú nyerhető azoknak, akik...”. De kik is nyerhetnek teljes búcsút és mit is jelent ez? Hiszen a templombúcsú idején is nyerhető magunk és mások számára is teljes búcsú...

A templombúcsú, mint minden ünnep, ajándék, a lelki megújulás ideje és lehetősége számunkra. Ennek a megújulásnak lényeges eszköze lehet a búcsú. Hiszen a célunk nem kevesebb, mint **az életszentség**, azaz hogy elkezdjünk mélyebben Jézussal élni (a búcsú elnyerése által is), és mélyebb kapcsolatba kerüljünk az evilágon "küzdő" és a másvilágon "szenvedő", illetve "megdicsőült" egyházzal.

A bűnbánat, illetve a gyónás visszavezet a kegyelem állapotába, az isteni életbe. De a bűn "nyomai", a kialakult rossz szokások megmaradnak bennünk (lelkünkben, pszichénkben, reflexeinkben); ezért van szükségünk megtisztulásra, vezeklésre, illetve ezért jutnak emberek az ideigtartó büntetésre, a "tisztítótűzbe".

A teljes búcsú az "ideigtartó" büntetéstől, vagyis (ha most meghalnánk) a tisztítótűztől szabadít meg minket, illetve a tisztítótűzben szenvedőket a mennybe juttatja. A teljes búcsút így felajánlhatjuk a tisztítótűzben szenvedő lelkekért vagy önmagunkért.

Eredeti neve "elengedés" (latínul: indulgentia) volt. Ez azt fejezte ki, hogy Isten az Egyház által elengedi az ideigtartó büntetést. A magyar "búcsú" kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak az Egyház révén közvetített kegyelme által.

Teljes búcsút nyerhetünk templomunk felszentelésének ünnepén, ha él bennünk a búcsú elnyerésének vágya és szentgyónáshoz járulunk (bizonyos időn belül); áldozunk aznap; a szív megtérését komolyan vesszük: vagyis hogy Isten első helyre kerüljön életünkben, s mentesek legyünk még a bocsánatos bűnökhöz (bármilyen hibához) való szándékos ragaszkodástól is; imádkozunk a "pápa szándékára", hogy ezzel is megéljük az Egyházzal való egységünket (egy Hiszekegy, egy Miatyánk, egy Üdvözlégy!); templomunkban odaadó lélekkel részt veszünk az ünnepi szentmisén vagy más liturgián.

A búcsú magunknak, az élőknek és a holtaknak is gyümölcsöző, mivel törekszünk arra, hogy a legkisebb bűn szándéka se maradjon bennünk (hiszen ez a teljes búcsú feltétele), lélekben megújulunk, segítünk a szenvedő lelkeknek, hogy a mennybe jussanak, bensőségebb kapcsolatba kerülünk Jézussal: hiszen ő minden kegyelem és búcsú forrása. **Éljünk tehát ezzel a lehetőséggel!**

A délalföldi katolikus parasztság a templombúcsút *torkosbúcsúnak* nevezte, amihez alapvetően hozzátartozott a **búcsúi ünnepi szentmisén** való részvétel, amit idén **templomunkban fél 12-kor kezdődik** és **Székelly János püspök atya mutat be**. De elnevezéséből is adódóan hozzá tartozott utána a közösségi étkezés is. *Erre várunk mi is mindenkit szeretettel a templomkertbe!* Utána pedig minden helységben divatos volt a sokadalom, a templom körüli beszélgetés, közösségi programok. Nálunk is lehetőség nyílik a kötetlen beszélgetésre, pingpongozásra, sakkozásra, focizásra, majd közösen megnézhetjük, végigdrukkolhatjuk a papák – papok focimeccsét.

Ez a nap a templomi közösségünk összetartozásának, építésének ragyogó alkalma.

Jöjünk hát el és ünnepeljünk együtt!

VONYARCVASHEGY – A KISIK TÁBORA

Mint minden évben, idén is, a mise után, nagy izgalommal és lelkesedéssel indultunk Vonyarcvashegyre, a hittantáborba. Az idei tábornak a Biblia évére való tekintettel a Biblia volt a témája, azon is belül az Újszövetséggel foglalkoztunk (tavaly magyar szentjeinkkel ismerkedtünk jobban). Minden napnak volt egy mottója valamelyik evangéliumból, vagy páli levélből, mely kapcsolódott a napi programhoz.

Az idei évben az időjárás miatt sajnos sokat bosszankodtunk, mert gyakran programot kellett változtatnunk meteorológiánk szeszélye miatt. Első nap például egész napos strandot terveztünk, de délutánra hatalmas vihar kerekedett. Gábor atyának köszönhetően voltak ponyváink, Kristóffal siettünk a sátrak segítségére, kicsit késve érkezünk ugyan, de majd minden sátnak sikerült védelmet biztosítani. Második nap Tapolcára látogattunk, a tavas barlangba, ahol rövid evezés után jót fagyiztunk, majd megnéztük a közeli halastavat. Már nem emlékszem a jobbnál-jobb programok sorrendjére, és a teljesség igénye nélkül próbálom felsorolni őket. Egyik délután kézműves foglalkozás volt, ekkor készíthettünk nemezlabdát, gipszfigurákat festhettünk, és teapapírból virágokat. Másik nap ellátogattunk Keszthelyre, ahol a Festetics-kastélyt tekintettük meg, sőt bepillantást nyertünk a 18.-19.-századi lovas kocsik világába is. A strandolás sem maradt el, idén három alkalommal is vízicsúszdázunk, sőt, évről-évre ellátogatunk a kehidai élményfürdőbe is, ahol szintén számos érdekes medencében élvezhettük a nyarat. Idén hosszabb túrára nem mentünk, de így is kellőképpen elfáradtunk estére a sok focizástól, métázástól, röplabdázástól, strandolástól. Hogy az anyukák kedvében járjak, megemlítem, hogy a Nudli (helyi étterem) remek ételekkel látott vendégül minket minden nap, ahogy azt az elmúlt években is tette. De nem hagyhatom szó nélkül Dávid fergeteges palacsintáit sem, mellyel jóllakatta egy este az egész társaságot. Két dolgot még nem említettem, melyek nélkül nem múlhat el egy igazi tábor: az akadályverseny, és a Ki mit tud?. Ez évben más útvonalon rendeztük meg a vetélkedőt, a helyi lakosságnak meg is aludt a tej a szájában! Sajnos az eső elmosta a játék végét, de végül minden csapat teljesíthette a feladatokat. A tábortűzi ki mit tudon most is sok bátor jelentkező mutatta meg, hogy mit tud. Egy csoport valóságos cirkuszi estét produkált, egy másik társaság táborunkat parodizálta, illetve felvázolta hazatérésünk bonyolult kimenetelét, néhány fiú egy megzenésített balladát adott elő, és mi, nagyobbak pedig, egy ismert meséből összevágott drámai művet jelenítettünk meg. A szalonnasütés lassú folyamata után rövid focizással vezettük le maradék energiánkat. Ahogyan az tavaly kialakult, esténként a 12 év felettiekkel elmentünk beszélgetni, kicsit komolyabb témákról, ami nagyon fontos, mert így közelebbről megismerhettük egymást, hogy úgy mondjam: az addigi emberek személyekké válhattak.

Itt térnék vissza az akadályversenyre, és egész táborunk lényegére. Az akadályversenyen, mindenki kapott egy fehér pólót, annak szimbólumaként, hogy új emberekké válunk. Ezt Szent Pál írja a rómaiakhoz írt levelében. Ezért mindenki vállalt valamit nyár végéig (erről ne felejtkezzetek meg!) A táborban a gyerekek megismerkedtek a Szentírással, az Újszövetséggel, Szent Pál leveleivel. (A Szeretethimnuszot meg kellett tanulniuk a korintusiakhoz írt levélből) Együtt voltak egy hétig olyan korosztálybéli fiatalokkal, akik hasonlóan gondolkodnak, és akiknek egyaránt feladatuk, hogy új emberek legyenek. Ők az új nemzedék, és velünk együtt az élő Egyház. Egy emlékezetes hetet töltöttünk együtt, és bízom benne, hogy sikerül új ruhát öltenünk.

Név nélküli tábori aranyköpések, (ha eljössz, tudni fogod, kik mondták!):

Az utolsó EB döntő (11éves fiú)

Szűz Mária prédájára (11éves fiú)

Hallom a MÁV-ot (11éves fiú)

Nem vagyok se szőke, se nő! (14 éves lány)

Én pedig elvesztettem a fonalat. (16 éves fiú)

És amik hajnali egy és kettő között hangzottak el az egész tábor hallatára:

Ez nem az én nadrágom.

Mi ez a berendezkedés?

Krisztián, ülj le!

Gímis tábor Révfülöpon

Idén először a gimnazisták hittancsoportjának is saját tábora volt. Már az első pillanattól kezdve jó hangulattal vágtunk neki az együtt töltendő négy napnak, főleg mikor rájöttünk, hogy vonatunk a Balatont délről megkerülve éri el uticélunkat, Révfülöpöt. Az állomástól 20-25 percre laktunk, Dávidék nyaralójában, a hegyoldalban. Mikor felértünk, házigazdánk (továbbra is Dávid) gulyáslevesrel várt minket.

Mivel nehezen mozdultunk ki a ház földrajzi elhelyezkedése miatt, ezért sok időt töltöttünk pingpongozással, focizással, vagy éppen nekivágtunk az erdőnek, hogy bokrokkal, susnyással, kerítésekkel megbírkózva eljussunk a szomszéd faluig. Mikor meguntuk az aktív tevékenységeket, körbeültünk a szobában, vagy a teraszon, és ismerkedős, beszélgetős játékokat játszottunk, vagy Kati mesét olvasott nekünk kifogyhatatlan mesetárából. Mint korosztályunk sajátossága, kifogyhatatlanok voltunk a bolondozásból, viccelődésből. De még mielőtt bárki megbotránkozna, lelkünk épülésére is szántunk egy napot. Szabi atya vezetésével beszélünk a gyónásról, és a bűnbánatról, majd elvonultunk elmélkedni, távol a többiektől. Délután misén vettünk részt, addigra Gábor atya is megérkezett. Este tábortűzzel búcsúztunk az együtt töltött négy naptól, megköszönve a nevetéseket, beszélgetéseket, játékokat, és Dávid mindig segítőkész és gondoskodó jelenlétét.

Panni

Tábor Korlátön június 29-július 5

Nyári táborunk némi helyszíni lehetőségek felröppenése után Korlát lett, ahová 12-en jelentkeztek Szabolcs atyával együtt. Ezúttal „hagyományszerűen” indultunk, vagyis a 9 órai szentmise után a Keleti pályaudvarból induló IC-vel Szerencsig. A jobbára eseménytelen utat vicinálissal folytattuk még 1 átszállással (Abaújszántó) Korlát-Vizsoly vasútállomásig. Az állomástól a faluig vezető úton összejöttünk Szabolcs atyával, aki autóval jött. A szálláshelyünkön kellemetlen meglepetés fogadott minket, ugyanis az előző csoport után nekünk kellett eltakarítani... A nap folyamán elkészítettük a heti programokat, a beosztásokat, s sor került az angolkázásra (gyilkosos játékokra ezúttal nem). Mivel ezen a napon volt a labdarúgó EB döntője, ezért a vállalkozó szelleműek átmentek Vizsolyba, hogy ott óriáskivetítőn nézhessék a meccset Spanyolország és Németország között. A szurkolók meg voltak osztva, hisz voltak köztünk német- és spanyol drukkerok is, de végül az utóbbi örülhetett az eredmények, persze az ellendrukereknek sem volt okuk a szégyenkezésre, „sportszerűen” fogadták az EB-győztes spanyol drukkerokat. A program alapján másnap, hétfőn került sor az első kirándulásra, ami Arkán át Boldogkőváraljára vezetett, ahol megnéztük a várat, elhangzott róla egy kis előadás, a bátrabbak még a vár pincéjébe is lemerészkedtek. A várlátogatás alatt sötét fellegek gyülekeztek a távolban, és hogy meg ne ázzunk, versenyt futottunk a felhőkkel egészen a Tekerjes fogadóig, ahol megebédeltünk és átvészeltük a vihart. Ezzel még nem ért véget a tortúra, mert földúton tértünk vissza Korlátra, ami az esős idő után nehezen volt járható. Akik nem sajnálták magukat a tengernyi sártól, ők természetesen előbb értek vissza, de a kulcs az utóvédnél volt, így az elővéd a buszmegálló pavilonjában várta be a többieket. Ahogy tavaly, most is volt esténként filmnézés Móni laptopjáról, habár ez fakultatív volt, a többiek addig vagy kukacoztak, vagy a későbbiekben pókereztek. Kedden került sor a lelki napra, némi programmódosítással, délelőtt a kert hátuljában gyűltünk össze, ahol Zsófi felolvasta Jézus egyik példabeszédét, majd ennek folytatásaként délután 3 órás elmélkedésre 3 példabeszédet kaptunk, s ezzel kapcsolatos kérdésekre kellett válaszolnunk. A lelki napból nem maradt ki a szentmise sem, amin helyi lakosok is részt vettek a korláti katolikus templomban.

Július 2-án, szerdán került sor a nagyobbik túrára, Regécre. Többször is eltévedtünk a Korlát fölött levő gyümölcsös között, s nem maradt el ilyenkor a „toronyiránti” útvonal sem, árkon-bokron, mindenben keresztül. Ez utóbbi sokunkat megviselte, így lehetett választani: vagy visszamegyünk, vagy folytatjuk a túrát. Többségünk az utóbbit választotta, csak 3-an fordultak vissza. Miután az út már jól járható volt, így nem kellett félni attól, hogy eltévedünk, habár Mogyorós-kára egészen más úton jutottunk le. Mogyorós-kán megpihentünk, erőt gyűjtöttünk a hegymászásra.

Augusztus 15-én, pénteken

**Nagyboldogasszony
(Mária mennybevételének)
Ünnepén**

templomunkban reggel 7-kor,
a kápolnában este fél 6-kor
lesz ünnepi szentmise.

*Ezen a napon a misehallgatás
kötelező!*

**Mennybéli Királynőnk,
könyörögj érettünk!**

Augusztus 20-án
**Szent István király
ünnepén**

a Magyar Szentek
Templomában
fél 12-kor,

a kápolnában reggel 8-kor
és este 7-kor lesz
szentmise.

*„Tartsd mindig eszedben,
hogy minden ember azonos
állapotban születik,
és hogy semmi sem emel fel,
csakis az alázat,
semmi sem taszít le,
csakis a gőg és a gyűlölség.
Ha békeszerető leszel,
királynak és király fiainak
mondanák,
és minden vitáz szeretni
fog.”*

/Szent István Intelmeiből/

BENKŐ ATYA – KÖSZÖNJÜK!

Több évtizedes lelkipásztori kisegítő munka fejeződött be 2008. június 29-én, Péter-Pál napján a Kruspér utcai kápolnában. Benkő Andor piarista atya 93 éves korában úgy érezte, hogy ideje visszavonulni, és a továbbiakban már nem tudja vállalni a vasárnap esti misék elmondását.

A jó Isten fizesse meg eddigi szolgálatát, és éltesse még jó egészségben sokáig!

Templomunk felszentelésének 12. évfordulóját ünnepeljük

2008. augusztus 17-én a fél 12-es ünnepi szentmisén, melyet

Dr Székely János püspök atya mutat be.

Közreműködik az **Albinoni Kamarazenekar és Kamarakórus,**
vezényel: **Zsigmond Balassa,** orgonál: **Göblyös Péter.**

Alain: Messe modale, Haendel: Halleluja, Albinoni, Gebhard művek hangzanak el.

A szentmisét követően közös ebéd lesz a híveknek a templomkertben,
a hagyományokhoz híven papák – papok focimeccs 4 órakor,
és pingpongozási, csocsózási, sakkozási lehetőség –nem csak- kamaszoknak (ütőt, labdát hozzatok!)

**Egyházközségünk
legnagyobb ünnepét
töltsük együtt!**